

somheder har lettere ved at bevæge sig rundt i systemet og overleve.

Derfor synes jeg, at regeringen skal gøre meget for, at de små virksomheder stadig væk har mulighed for at have en indtjening og have lyst til at arbejde med det, de egentlig er gode til, og så mindske de administrative byrder, netop for de virksomheder. Det ser jeg hen til. Det er god erhvervspolitik. Vil regeringen det?

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Når jeg afsluttede mit svar før til hr. Svend Erik Hovmand med at sige, at det ser svært ud, så skyldes det, at hr. Svend Erik Hovmand er medlem af et parti, der i forbindelse med finansloven har besluttet at spare 2 mia. kr. på erhvervsstøtteordninger.

Vi kan ikke se, hvad det er for nogen. Vi kender ikke så mange erhvervsstøtteordninger mere. Det kan godt være, at Venstre ikke har fundet ud af det, men de fleste er afskaffet.

Men når jeg syntes, det var paradoksalt at have en erhvervspolitisk debat, som taler om støtteordninger, og vi kan se et parti, der foreslår, at der skal spares 2 mia. kr. dér, så er det eneste bud i forhold til det område, at man bestemte ikke vil være med til at fjerne en af de støtteordninger, der virkelig er.

Der tænkte jeg på administrationsgodtgørelsen, som jo er en særegen støtteordning, hvis historie sådan set ikke behøver fortælle sig i fortiden og blive omgjort til noget andet, end den er. Næh, den blev indført som led i den store, ikke lykkelige omvæltelse tilbage i slutningen af 1980'erne, hvor man afskaffede en række arbejdsgiverbetalte bidrag. Dem kunne man jo så begunstige alle de virksomheder med, der havde mange ansatte. Men da så man i øjnene, at der var virksomheder, der ikke havde så mange ansatte. Der var endda en hel del virksomheder, som slet ikke havde nogen ansatte, og de skulle da også have noget.

Det blev til en subsidieordning, som fik dette lidet præcise navn: administrationsgodtgørelsen.

Virksomheder med 0 ansatte får en meget, meget, meget stor del af administrationsgodtgørelsen, men de har den mindste administration. Når man så har fået 1 eller 2 ansatte, aftrappes godtgørelsen, og når man har over 2 ansatte, får man 0.

Det kan ikke med rette fortløbe at bære navnet administrationsgodtgørelse, men det er en støtteordning, det er en fuldstændig ren støtte-

ordning, men den vil hr. Svend Erik Hovmand heller ikke afskaffe. Hvad er det dog, Venstre vil afskaffe for 2 mia. kr.? Jeg må sige, at dér er der virkelig en modsætning mellem tale, skrift og så det, der handles med.

Så til fru Pernille Sams, der mener, at regeringen fornægter fundamentale økonomiske sammenhænge, og det lyder jo ganske overordentlig faretruende. Men i næste sætning blev jeg helt beroliget, fordi da mente fru Pernille Sams med stor kontant stemme, at den danske konkurrenceevne er faldet med 1½ pct. om året.

Hvis de to budskaber har lige stor validitet, er jeg helt beroliget, for så betyder det, at da konkurrenceevnen er steget både i 1996 og 1997, for at nævne et par nærliggende år – det er altså det modsatte af fru Pernille Sams' budskab – så kan vi også tillade os at sætte »ikke« ind i det første. Regeringen fornægter ikke fundamentale økonomiske sammenhænge.

Det gør vi nemlig ikke. Vi synes faktisk, det er et problem at have et betalingsbalanceunderskud. Derfor ser vi på nogle af de årsager, vi kan finde frem. En af årsagerne er, at vi har haft et meget, meget stærkt stigende privat forbrug. Derfor har vi været inde og standse stigningen i det private forbrug, bl.a. drevet af de meget stærkt stigende ejendomspriser.

Det er, fordi vi faktisk er indstillet på ikke kun at tale om betalingsbalanceunderskud, men er indstillet på at gøre noget ved det, selv om der er nogen, der løber fra det ansvar, når det skal gøres.

Men det er jo ikke betalingsbalancen, der påvirker konkurrenceevnen. Det kan meget vel være omvendt, men hr. Svend Erik Hovmand fik det faktisk til at være sådan, at fordi vi nu har et underskud på betalingsbalancen, så går konkurrenceevnen nedad.

Nej, det behøver den ikke at gøre. Der er faktisk meget, der tyder på, at sådan hænger det bestemt ikke sammen. Så dér er der absolut håb forude.

Men jeg vil sige, at i en situation, hvor vi har betalingsbalanceunderskud, vil jeg stærkt advare mod den medicin, som V og K lægger op til, nemlig ved at tale om skattelettelser på alle områder. Der er intet område politisk, vi beskæftiger os med her i salen, uden at der vælter milliarder ud af fru Pernille Sams' mund og hr. Svend Erik Hovmands mund.

Jeg vil sige, dét fører til ustabilitet, dét fører til offentligt underskud nu, hvor vi omsider har fået større offentligt overskud i modsætning til,